

Vychádza zo škôl budúcnosť TZB?

Zdá sa, že áno, v niektorých otázkach však treba biť na poplach...

Dlhodobu neriešenú koncepciu a reformu školstva vyústila v posledných mesiacoch do vážnej nespokojnosti a protestov učiteľov. V centre pozornosti stáli základné a stredné školy, to však neznamená, že vo vysokom školstve je všetko v absolútnom poriadku. Alebo áno? Žiaľ, nie je v našich silách odpovedať na to komplexne, pokúsime sa však nájsť aspoň základný pohľad na to, akú úroveň majú (pre náš časopis zaujímaví) absolventi odborov TZB a technika prostredia Stavebnej fakulty STU v Bratislave. Pýtali sme sa na názor zástupcov akademickej obce aj firiem z odboru a boli sme prekvapení, akú mali naše otázky odozvu.

1. Aký je váš názor na súčasnú úroveň študentov, ktorí absolvujú uvedené študijné odbory? Pozorujete v tomto smere nejaký trend?
2. Domnievate sa, že sú absolventi kvalitne pripravení do praxe a zároveň tak, aby si našli adekvátne uplatnenie? Možno ich prípadne porovnať v tomto zmysle s absolventmi iných odborov? Sú aj diplomové práce študentov orientované na prax a prinášajú využitelné výsledky?
3. Vnímate, aj v nadväznosti na predchádzajúce otázky, (nielen) v rámci týchto odborov nejaké problémy, ktoré by ste vedeli pomenovať? Vedeli by ste identifikovať ich príčiny a prípadne navrhnúť možné riešenia?

prof. Ing. Alojz Kopáček, PhD.

dekan
SvF STU Bratislava

1. Som presvedčený, že príprava našich študentov je stále na vysokej úrovni, a to aj napriek slabšej príprave na technické vzdelávanie na úrovni gymnázií a stredných škôl. Študenti, ktorí absolvujú študijné programy v oblasti TZB, sa na ne hlásia so záujmom a na základe informácií, ktoré získajú nielen počas štúdia, ale často aj vo svojom okolí. Tento záujem je zároveň hnacou silou pri ich štúdiu a motiváciou získavať lepšie výsledky.
2. Myslím si, že áno. Veľká väčšina absolventov týchto študijných programov sa zamestná v spoločnostiach, ktoré sú aktívne na domácom trhu v oblasti TZB. Viacerí sú však úspešní aj v zahraničí, či už ako pracovníci nadnárodných spoločností, alebo aj na akademickej pôde a vo výskume. Katedra TZB na našej fakulte veľmi úzko spolupracuje s ľuďmi v praxi, záverečné práce sa vo veľkej väčšine prí-

padov zadávajú na aktuálne témy a často v úzkej spolupráci so zamestnancami spoločností a výrobných organizácií v SR.

3. Túto oblasť vzdelávania, ale aj stavebnej praxe vnímam v súčasnosti ako bezproblémovú. Domnievam sa, že je to asi jediná oblasť našej stavebnej praxe, ktorá nepociťuje vplyv krízy a ktorá je stále schopná absorbovať aj zvýšené počty absolventov. Či je takýto trend udržateľný v nasledujúcich rokoch, sa teraz dá ťažko odhadnúť. Treba však povedať, že vzhľadom na rastúci trh v oblasti facility managementu, sa otvárajú pre týchto absolventov a našich kolegov nové motivácie.

doc. Ing. Otilia Lulkovičová, PhD.

vedúca Katedry TZB
SvF STU v Bratislave

1. Na naše študijné programy prichádzajú absolventi bakalárskeho stupňa štúdia, ktorí už majú vykonané skúšky zo základných, tzv. encyklopedických predmetov

problematiky TZB a štátnu skúšku z konštrukcií pozemných stavieb, takže plynulo nadväzujeme na výučbu jednoznačne odborných predmetov profilujúcich študijné zameranie. Úroveň študentov je pomerne dobrá, rozdiely medzi nimi sú najmä v ich osobnom záujme o danú problematiku a kontinuálnu prácu počas semestrov. Časť z nich potom nemusí zvládať náročnejšie úlohy a vypracovávanie individuálnych zadaní v niektorých predmetoch, čím sa znižuje úspešnosť absolvovania najmä zápočtov. Časový sklz počas semestra následne ovplyvní aj úspešnosť ukončenia štúdia. Napriek tomu je záujem o štúdium – najmä na študijnom programe TZB – za posledné dva roky mimoriadne vysoký.

2. Absolventi našich študijných programov, ktorých je v súčasnosti v praxi približne 1 034, sú podľa referencií spoločenskej praxe pripravení veľmi dobre. Počas štúdia absolvujú povinné predmety z oblasti vykurovania, zdravotnej techniky, vetrania a klimatizácie, v ktorých sa oboznamujú s teoretickými základmi danej problematiky. Vo voľiteľných predmetoch sa dopĺňajú konkrétne technické riešenia prvkov a energetických systémov potrebných na navrhovanie, projektovanie a prevádzkovanie v budovách pozemných stavieb, kde študenti získajú návod na aplikácie v rámci svojej budúcej spoločenskej praxe. Študenti ako súčasť obsahovej náplne štúdia vykonávajú aj povinnú trojtýždňovú odbornú prax mimo nášho pracoviska, kde získavajú praktické skúsenosti z projektovania a prevádzkovania technických zariadení budov. Počas praxe sa mnohí z nich stanú potenciálnymi pracovníkmi projektových, obchodných, montážnych a správcovských spoločností. Diplomové práce sú zamerané na konkrétne riešenia vo vybraných objektoch –projektovo už spracovaných, v ktorých

študenti navrhujú optimálne systémy na základe získaných vedomostí. Pri riešení tém diplomových prác využíva katedra dobré vzťahy so spoločenskou praxou, ktoré poskytujú študentom možnosti konzultácií riešenej témy s firmami a projektovými kanceláriami, vďaka čomu sú výsledky ich prác využiteľné aj v praxi. Zároveň oponentské posudky diplomových prác vykonávajú zástupcovia spoločenskej praxe, ktorí zatiaľ jednoznačne potvrdzujú ich vysokú odbornú a technickú úroveň, progresivitu riešení a realnosť výstupov, na čo sme ako garantujúca katedra veľmi hrdí. Mnohí z čitateľov časopisu sa mohli presvedčiť o vysokej kvalite diplomových prác počas výstavy posterov z týchto prác, ktorá prebiehala vo výstavných priestoroch SvF STU v decembri minulého roka.

3. Výchova študentov a príprava absolventov do spoločenskej praxe predstavujú pomerne náročný proces. Samozrejme, jeho zabezpečovanie sprevádzajú problémy, ich riešenia však nie sú len predmetom fakulty a našej technickej univerzity, ale celej spoločnosti. Aj napriek tomu vidím prípravu absolventov pozitívne. Je potešujúce, že ich uplatnenie v praxi je veľmi žiadané, a to najmä pri zabezpečovaní udržateľného stavu vnútorného prostredia nových inteligentných budov, rozvoja progresívnych technických riešení energetických systémov s mimoriadne komfortnými riadiacimi systémami a pri poskytovaní odborného facility managementu.

Ing. Michal Pútník

Viessmann, s. r. o.

Dovoliť si vo všeobecnosti pomenovať problematiku tak, ako ju vnímam najmä z pozície zamestnávateľa. Už niekoľko rokov sa aktívne podieľam na výbere nových zamestnancov, najčastejšie práve absolventov, a konečne môžem niekomu opísať svoje pocity...

1. Pozitívne vnímam na absolventoch určite ich odbornú pripravenosť. Všetci študenti, ktorých sme prijali, sa z dlhodobého hľadiska ukázali po technickej stránke pripravení na požadovanej úrovni (samozrejme, sú tam rozdiely, tie sú však úplne prirodzené). Nemyslím si však, že ich pripravenosť do praxe je dostatočná, predstavuje len dostatočný odborný základ pri riešení situácií, s ktorými budú v praxi konfrontovaní. Tu aj s pohľadom do mi-

nulosti môžem potvrdiť, že odborná (aj keď, žiaľ, väčšinou len teoretická) príprava – konkrétne na STU – bola a stále je jednou z najlepších na Slovensku. Keď to krátko zhrniem, študent prichádza do firmy po praktickej stránke nepripravený, má však odborný základ, ktorý potrebujeme. Ale keďže to vieme a zmysluplne s ním pracujeme, na 95 % máme približne do pol roka hotového zamestnanca.

2. Na otázku, či sú diplomové práce prínosom z hľadiska praxe, sa dá odpovedať ťažko. Pri pracovných pohovoroch sa uchádzačov často pýtam na tému a riešenie diplomových prác, aby som zistil, ako a či sa v problematike po odbornej stránke úplne jasne orientujú. Žiaľ, asi vždy nadobudnem pocit, že zadanie zo strany fakulty sa často nesie v znamení „len aby ten študent niečo urobil“. Takzvané robota pre robotu. Nevieť, či diplomové práce zodpovedajú „objednávke z praxe“ od konkrétnych výrobcov alebo projekčných firiem. Nemám ten pocit. Určite by som tu však videl možnosť zlepšiť túto situáciu, konkrétne za našu firmu som kedykoľvek pripravený poskytnúť odborného referenta, ktorý by mohol ako prednášajúci absolvovať jednu či dve prednášky na fakulte, jednu prípadne v našej firme, pripraviť zo dve zaujímavé témy na diplomovú prácu a podieľať sa ako odborný garant na jej príprave. Myslím, že som tu neprezradil nič nové, preto sa natíska otázka: Prečo sa to ale nerobí?

3. Môj názor (aj na otázku, ktorú som položil na záver predchádzajúceho odseku) budem prezentovať vo dvoch rovinách. Po prvé, zo strany pedagógov chýba trochu nadšenia pre tento typ prístupu (myslím, že to súvisí s financovaním a celkovým chodom nášho vysokého školstva, v tejto téme sa však necítim byť povolanný hodnotiť, preto viac nechcem písať). Po druhé, ľudia v dnešných firmách sú podľa môjho názoru nesmierne vyťažení. Sú pod tlakom čísiel (obchodných výsledkov), náročných zákazníkov, krkolomných termínov a podobne. Tým možno nepriamo zodpovedať otázku, prečo téma aktívnej spolupráce so študentmi takmer neexistuje. Ľudí vo firmách takéto niečo viac obťažuje, než obohacuje.

A na záver...

Z tohto celého môjho pohľadu vychádzajú študenti zatiaľ celkom pozitívne. Na tomto mieste si však dovoľm vzniesť vážne výhrady k jazykovej pripravenosti pomerne veľkého percenta uchádzačov. Naša firma má nemeckého majiteľa, je teda úplne jasné, že ak chce niekto nastúpiť do takejto firmy, požiadavka na nemčinu je prirodzená. Celkovo si však myslím, že ak sa chce absolvent uplatniť na „technickom trhu“, musí počítať s vplyvom zahraničných firiem, ktoré pôso-

bia v konkrétnych oblastiach. To, že oblasť IT, ekonómov alebo diplomatov dnes potrebuje angličtinu, je normálne, v technickej praxi na slovenskom trhu (stavebný priemysel, energetika, elektropriemysel) však patria medzi rozhodujúcich hráčov nemecké firmy. Preto som veľmi prekvapený, že keď na pohovoroch prideme k téme nemčiny, vidím zo strany uchádzačov žalostne malú pripravenosť (asi 10 % alebo ešte menej). To znamená, že musím vidieť 10 uchádzačov na to, aby mi jeden zodpovedne povedal, že ovláda nemecký jazyk. S angličtinou je to trochu lepšie, základy však tiež nečakajte. Jazykovú pripravenosť by som tak bral ako absolútne memento celého tohto môjho príspevku. Bijem preto na poplach, a ak možno zo strany vysokých škôl zabezpečiť zlepšenie tohto negatíva, treba to urobiť. Ak to aj nezmenia priamo pedagógovia, treba to študentom pri každej príležitosti prízvuковаť. Ak chcú byť úspešní, bez jazykov to nepôjde... Potom verím, že môj čas venovaný tejto ankete mal svoj zmysel.

Ing. Anton Danko

konateľ

NOVASTAV PLUS, spol. s r. o.

1. Keď som tento rok bilancoval svoju prácu pri príležitosti získania Ceny prof. Ing. Pekaroviča v rámci konferencie Vykurovanie, napísal som, že najviac ma tešia mladí absolventi z katedry TZB, ktorí v súčasnosti dostávajú v škole dobrý základ a sú omnoho lepšie pripravení, než boli pred 20 rokmi. V styku so študentmi som v podstate už od 70. rokov minulého storočia a ich dnešná úroveň sa s tou minulosťou nedá ani porovnať. Trend ich úrovne hodnotím jednoznačne pozitívne a myslím si, že katedra TZB odvádza výbornú prácu a za posledné roky sa tiež znateľne vypracovala.
2. Vychoval som pri práci viacerých projektantov a nemám obavy, že remeslo vyhynie. Robím recenzie diplomoviek, zúčastňujem sa na obhajobách, preto k tejto téme môžem povedať, že úroveň diplomových prác výrazne rastie a v súčasnosti nevidím dôvod na ich kritiku. Absolventom potom stačí rok v praxi na to, aby vedeli samostatne pracovať. Majú výborné znalosti z oblasti informačných technológií, dobrý základ zo školy, takže po získaní osvedčenia za tri roky sú plnohodnotne pripravení zapojiť sa medzi starších kolegov.

Ing. Ladislav Piřšel, PhD.

konateľ spoločnosti
alocons, spol. s r.o.

1. Absolventov uvedených študijných odborov poznám len zo situácií, keď sa uchádzali o zamestnanie alebo pokračovali v štúdiu formou doktorandského štúdia, takže moje skúsenosti sú limitované touto skutočnosťou. Môžem však všeobecne konštatovať, že majú veľmi dobré encyklopedické vedomosti, sú informačne zruční, len výnimočne sú však od chvíle, čo opustia univerzitu, skutočne pripravení na pracovný život. Závisí to predovšetkým od samotných študentov – či sa počas štúdia venovali len jemu, alebo paralelne získavali aj pracovné skúsenosti. Tí druhí sú na tom, samozrejme, s pripravenosťou na pracovný proces oveľa lepšie. Považujem za potrebné podotknúť ešte to, že po desaťročíach prílišného kolektivismu nastalo obdobie „tvrdého“ individualizmu. Akoby absolventi nášho súčasného školského systému strácali sociálne schopnosti a zručnosti – pracovať, a najmä spolupracovať v tíme. Je to na zamyslenie pre všetkých, ktorí tvoria filozofiu nášho vzdelávacieho procesu.

2. Absolventi oboch odborov majú tú výhodu, že dopyt po ich schopnostiach je na trhu väčší než pri niektorých iných odboroch. Ešte stále cítim určitý hlad po týchto špecializáciách. Určite by však boli kvalitnejšie pripravení do praxe, ak by na univerzitách existoval systém, ktorý by umožňoval študentom pracovať vo svojom odbore ešte počas štúdia – ak by sa reálne prepojila prax so vzdelávaním. Študentské agentúry sprostredkujúajú zárobkové možnosti viac mimo budúcej praxe absolventov. Robia tak skôr konkurenciu menej kvalifikovaným uchádzačom o prácu.

Čo sa týka diplomových prác, témy sú z pochopiteľných dôvodov formulované pomerne všeobecne a nepostrehol som, že by sa z roka na rok nejako podstatne menili. V tomto ohľade netreba mať príliš veľké očakávania. Ak neexistuje prepojenie práce na konkrétnu zákazku z praxe, študent musí preukázať schopnosť samostatne pracovať aj tak, inak by nemohol ukončiť štúdium. Je potom na šikovnosti vedúceho diplomovej práce a jeho prepojení s praxou, či dokáže formulovať témy diplomových prác tak, aby s ňou mali bezprostredný kontakt. V tomto prípade je to podľa môjho názoru viac

o nárokoch na univerzitných pedagógov než o nárokoch na samotných študentov. A priznajme si, do akej miery sme ochotní ako zákazníci akceptovať, že by bola nejaká projekčná úloha deklarovaná ako riešenie diplomovej práce?

3. Pri rozhovoroch s uchádzačmi o zamestnanie som postrehol výrazný nárast sebedomia za súčasného výrazného poklesu schopnosti reálneho hodnotenia svojich prínosov pre zamestnávateľa, a hlavne efektívneho zapojenia a do pracovného procesu hneď po nástupe do zamestnania. Absolventi majú zväčša veľmi dobrý prehľad o priemerných platoch vo svojom odbore a sú teoreticky dobre vybavení na priebeh personálneho rozhovoru. Toto všetko vďaka svojim informačným zručnostiam nájdu na internete. Zabúdajú však, že priemer sa tvorí z podpriemerných, priemerných a nadpriemerných plátov a ten, kto začína, asi ťažko môže očakávať, že hneď vstúpi do oblasti priemerných plátov. Toto už na internete nenájdu alebo ani to nehľadajú. Menej si takisto uvedomujú, že k priemernému platu prislúchajú aj priemerné prínosy pre zamestnávateľa, čo je v prípade nováčika, zrejme, len výnimočne reálne. Platové očakávania si nezriedka tvoria z narátania nákladov na život v ich vysnívanom skutočne slušnom životnom štandarde, ktorý by im mohli závidieť mnohí už zamestnaní. A potom nastáva stret s realitou. Môj pohľad na problémy a na identifikáciu a zovšeobecnenie príčin je zrejmy z predchádzajúcich odpovedí. Príčiny vidím v rezervách v prepojení vzdelávania s reálnou praxou. Navrhoval by som vytvoriť spoluprácu s praxou priestor pre študentov, aby mohli získavať pracovné skúsenosti už počas svojho štúdia.

Ing. Zuzana Šimonovičová

manažérka ľudských zdrojov
Protherm Production

1. Podľa nás je z odbornej stránky úroveň súčasných študentov týchto odborov dostatočná a vyhovujúca. V našej firme prichádzame do kontaktu s absolventmi, ktorí vedia teoretické znalosti adekvátne uplatniť aj v praxi. Väčšina z nich vie samostatne pracovať na zadaných projektoch a riešiť vzniknuté problémy, podieľať sa na plnení stanovených úloh v tíme či učiť sa nové veci. Samozrejme, aj absolventi technických odborov majú stále čo

zlepšovať – najmä v oblasti komunikácie v cudzom jazyku. Mnohí z nich totiž neovládajú angličtinu. Vo firmách, ktoré sú súčasťou medzinárodného koncernu, sa však bez schopnosti dorozumieť sa v anglickom jazyku nedá zaoberať. Angličtina je komunikačným prostriedkom aj v našom koncerne a slúži na dohovorenie sa s kolegami v koncerne, dodávateľmi v rámci Európy či skupinovým technickým manažmentom. V danej oblasti vidíme nedostatky, na ktorých odstránení by nielen absolventi, ale aj školy mali v budúcnosti popracovať.

2. Áno, podľa nás sa absolventi spomínaných odborov dokážu v praxi adekvátne uplatniť. Väčšiu šancu majú tí, ktorí ešte počas vysokoškolského štúdia využijú ponúkané možnosti a absolvujú odbornú prax priamo v niektorej z firiem. Vysokoškooláci tak získajú potrebné skúsenosti a zručnosti a overia si schopnosť uplatňovania teoretických poznatkov v praxi. Tí, čo sa osvedčia, môžu po ukončení vysokej školy získať v danej spoločnosti aj trvalý pracovný pomer. Deficit v kvalite kandidátov však pociťujeme v oblasti vývoja. Aj naša firma neustále hľadá šikovných vývojárov, ktorí majú nielen technické myslenie, ale sú aj tvoriví, organizačne i jazykovo zdatní a komunikatívni. Problém súčasných absolventov vidíme aj v nízkom sebedomí a neschopnosti vlastnej prezentácie na pracovnom pohovore. Uvítali by sme preto, aby sa študenti zamerali nielen na zvládnutie teoretických či praktických znalostí daného študijného odboru, ale aj na to, ako uspieť na pracovnom pohovore. Diplomové práce, ktoré študenti píšu v spolupráci s našou firmou, sú výlučne orientované na prax. Snažíme sa o to, aby diplomovka bola prínosná nielen pre budúcich absolventov, ale aby konkrétne výsledky priniesla aj samotnej firme. Študenti majú možnosť bližšie sa zoznámiť so spoločnosťou, získať dostatok relevantných informácií k danej téme a komunikovať pri písaní práce priamo s odborníkmi z firmy.

Ing. Kamil Mičušík

obchodný riaditeľ
HERZ, s. r. o.

1. Súčasná úroveň absolventov odborov TZB vychádza z celkovej úrovne školstva na Slovensku. Teší ma však, že o štúdium týchto odborov je zo strany študentov technických univerzít stále značný záujem.

2. V rámci technických smerov si odbory TZB stále držia svoju úroveň a kvalitu. Aktívni a šikovní absolventi by preto nemali mať problém nájsť si prácu v odbore – či už na Slovensku, alebo alternatívne v EÚ.
3. Za mierne problematickú považujem skutočnosť, že absolventi sú pripravení teoreticky, zvyčajne však majú relatívne málo skúseností z odbornej praxe. Zároveň im niekedy chýba všeobecný prehľad o trhu v oblasti TZB. Nemenej dôležité je aj to, aby študovali cudzie jazyky (anglický a nemecký) a mali možnosť ísť na zahraničné stáže na iné technické univerzity.

Prof. Ing. Alfonz Smola

ÚEAE FEI STU (vyučuje aj na SvF STU v Bratislave)

1. Úroveň vedomostí študentov odborov TZB a techniky prostredia ovplyvňujú viaceré faktory. Pozitívne na ňu vplyvajú moderné vyučovacie metódy, ktoré sa na katedre TZB používajú, relatívne vynikajúca dostupnosť výpočtovej techniky, dobrá vybavenosť laboratórií, ako aj veľmi dobrá veková a kvalifikačná štruktúra pedagógov katedry. Negatívne vplyva na vedomostnú úroveň absolventov skutočnosť, že na rozdiel od minulosti sa na stavebné odbory nehlásia tí najlepší študenti. Myslím si však, že trend v tomto zmysle je mierne pozitívny.
2. O uplatnení absolventov sú lepšie informovaní pedagógovia na katedre. Z mojich kontaktov s absolventmi môžem kon-

štatovať, že záujem praxe o absolventov odborov TZB a techniky prostredia je primeraný a dostačujúci. Vzhľadom na to, že som kmeňovým zamestnancom FEI STU, však musím povedať aj to, že o absolventov FEI je ešte väčší záujem. Diplomové práce študentov, žiaľ, nievim zhodnotiť.

3. Najväčším problémom je podľa môjho názoru pripravenosť stredoškôlkov – uchádzačov o štúdium TZB na vysokoškolské štúdium. Kvalitní absolventi gymnázií stále ešte uprednostňujú netechnické študijné odbory, kde sa k diplomu dopracujú s oveľa menšou námahou. Pevne verím, že tento problém vyrieši sama spoločenská prax, pretože záujem o našich absolventov je čoraz vyšší a absolventi nenáročných študijných odborov si uplatnenie hľadajú čoraz ťažšie. Určite by pomohlo, keby štát vytvoril regulačný systém na počty prijímaných absolventov a keby sa súčasne znížil počet univerzít a vysokých škôl, ktoré poskytujú vzdelanie v humanitných odboroch.

prof. Ing. Jaroslav Valášek, PhD.

dlhoročne pôsobil na Katedre TZB SvF STU

1. Súčasná úroveň študentov, ktorí absolvujú študijné odbory technické zariadenia budov a technika prostredia, je veľmi dobrá. Ide o odbory, v ktorých treba aplikovať najnovšie poznatky nielen zo stavebníctva, ale aj zo strojárstva, elektrotechniky, automatických systémov riadenia a podobne.

Tieto poznatky odovzdávajú študentom počas štúdia erudovaní pedagógovia. Sú to teda náročné odbory, ktoré by študenti s malým záujmom o štúdium nezvládli.

2. Prevažná časť študentov je do praxe kvalitne pripravená a adekvátne uplatnenie si mladí inžinieri nájdu vo viacerých oblastiach. Diplomové práce zadávajú pedagógovia, ktorí riešia problémy spoločenskej praxe. Preto sú všetky tieto práce orientované na prax a majú využiteľné výsledky.
3. Určité úskalia čakajú na absolventov, ktorí sa rozhodli pre prácu projektanta. Ak chcú mať odborné vedenie, musia sa zamestnať. Vieme, že veľké projektové organizácie sú minulosťou a autorizovaní inžinieri chcú mať len minimálny počet zamestnancov, za ktorých musia odvádzať dane a odvody. V prípade zamestnania pod odborným vedením získa projektant približne za päť rokov toľko skúseností, že sa môže osamostatniť. Opúšťa zamestnávateľa, u ktorého využíval výpočtovú techniku, priestory a technické zázemie, a stáva sa pre neho konkurenciou. Inak povedané: zamestnávateľ do nového inžiniera investoval a takmer nič z toho nemá. Druhá možnosť aktívneho projektovania je otvoriť si živnosť so zameraním na pomocné projektové práce a príležitostne hľadať odborné kontakty tak, aby sa mladý projektant mohol uchádzať o získanie kvalifikácie autorizovaného stavebného inžiniera SKSI. Príčinu tohto stavu vidím v nevhodnom uplatňovaní trhového mechanizmu práce v minulom „prechodnom“ období. Napriek týmto ťažkostiam obohatili rady starších projektantov TZB kvalitní inžinieri – absolventi SvF STU v Bratislave.

(sf)

Foto: archív vydavateľstva a respondentov

Ako to vidia tí, ktorí nedávno vyštudovali a dnes pôsobia vo firmách?

Rešpektujeme prianie respondentov zostať v anonymite.

1. Nemyslím si, že je zlepšujúci sa trend úrovne študentov. Jednak na to nie sú finančné prostriedky, jednak podľa mňa nie je ani snaha a záujem zo strany vyučujúcich. Študentom chýba reálny kontakt s praxou. Ak nie je študent vyslovene šikovný alebo nepochádza z rodiny so stavebnou firmou, nemá šancu stretnúť sa s realitou.
 2. Čo sa týka porovnania s absolventmi iných odborov, je to, myslím, podobné. Diplomové práce sú asi skutočne jediným praktickým príkladom s využiteľnými výsledkami – najlepšie v nejakej firme.
 3. Riešenie vidím v podobe väčšieho množstva praktických skúseností, ktoré môžu študenti získať v odborných firmách a v podobe aktuálnejších, inovatívnejších prednášok. Určite by som ako študentka uvítala častejšie prednášky od konkrétnych odborných firiem zameraných viac na technické riešenie, a nie na produktovú reklamu. Škola nám však dala aspoň dobrý návod na to, kde a ako veci hľadať, a to je takisto dosť dôležité.
1. Absolventi sú málo pripravení do praxe. Majú len základný prehľad.
 2. Absolventi nie sú pripravení do praxe, potrebujú nadobudnúť ešte veľa informácií a skúseností. Prax a škola sa výrazne odlišujú. Diplomové práce

predstavujú jediný ucelený prvok, ktorý dáva študentovi predstavu o tom, ako sa to v praxi realizuje.

3. Štúdium dáva do praxe a reálneho života malý základ. Študenti by mali minimálne počas inžinierskeho štúdia chodiť na prax do firiem, aby sa dokázali po skončení štúdia ľahko uplatniť.
1. Študenti v súčasnosti prichádzajú so základnými technickými znalosťami, keďže nemajú reálnu možnosť stretnúť sa s praxou, ak počas štúdia nepracujú vo firme zameranej na oblasť, v ktorej sa vzdelávajú.
2. Ak sa študenti venujú len štúdiu, nie sú do praxe pripravení, a teda nemôžu po ukončení štúdia získať uplatnenie. Diplomová práca je jediným uceleným prvkom, v rámci ktorého sa môžu stretnúť s kompletným riešením projektu, aj to sa však týka iba niektorých diplomových prác.
3. Každá firma vyžaduje v súčasnosti od nového pracovníka určitú prax. Malé spoločnosti potrebujú, aby zamestnanec čo najskôr a samostatne tvoril firme obrat. Iba veľké spoločnosti si môžu dovoliť prijať absolventa a určité obdobie ho zaučať. Ideálnym riešením by bolo, keby študenti aspoň posledné dva semestre absolvovali v odbornej firme, kde sa môžu stretnúť s realitou praxe.